

מאמרים ופרפראות

פרי עמלם של
הרבנים והרבניות
במושבים ובעירות

בלב אחד
לאחדות

♥ העלון מופץ חנים להנאתכם ♥

העלון הנוכחי מוקדש לחברת דיילי גיווינג בע"מ בהנהלתו של חברנו היקר ד"ר יונתן דונט הי"ו כהוקרה לעזרתו הנדיבה.

דברי פתיחה מאת הרב נתן קאהן,
יו"ר ומייסד ארגון "בלב אחד לאחדות"

דברי
הרב

למה טומאת מת הוא הכי חמור ?

פסח שני יוצא תמיד ב יד אייר (בלועזי השנה בשנים עשרי במאי), בדיוק חודש אחרי הקרבת קרבן הפסח ב"ד ניסן.

בו ביום ניתן לאנשים שפספסו את הקרבן פסח להקריבו כעבור חודש.

סיבת הפספוס הוא דווקא שנטמא בטומאת מת, שנגע ביהודי שנפטר, או היה בבית קברות או תחת קורת גג עם הנפטר... ואי לכך נאסר מלהגיע לבית המקדש ולהקריב את קרבן הפסח במועדו, ורק אז מותר לו להביא קרבן פסח שני כעבור חודש

טומאת מת יותר חמור מכל סוגי הטומאה

רק בטומאת מת יש דרגת "אבי אבות הטומאה", וזה עובר להדביק טומאה לאחרים יותר מכל טומאה אחרת.

ורק בטומאת מת חייבים להיטהר על ידי הזיית אפר פרה אדומה, שבכל סוגי טומאה אחרות מספיק רק לטבול במקווה טהרה.

היום אין קורבנות כי אין בית המקדש, ואנו חוגגים את חג פסח שני עם אכילת מצה, ובזה שמדלגים על אמירת תחנון-נפילת אפיים. אבל אולי נתבונן למה טומאת מת הוא הכי קשה להיפטר ממנו?

הכלל הוא שכל אחד בכל מצב יכול לחזור בתשובה, חוץ ממי - שכבר נפטר לעולמו!

כל זמן שנמצאים בעולם הזה, ואפילו חולה

תוכן
ענינים

2 **חינוך ילדים**
הרב אופיר חיון
שליט"א

3 **זוגיות**
הרב נתנאל
ששון שליט"א

4 **מה בפרשה**
הרב רפאל ארזגתי
שליט"א

5 **אמונה וביטחון**
הרב ניואל אמזלג
שליט"א

6 **סיפורים על גדולי ישראל**
הרב פוקס
שליט"א

7 **הדרשן הצעיר**
דבר תורה על ידי
יוסף צברי

8 **פינת השבת**
הרבנית יעקובי
תחי'

9 **פינת ההלכה**
הרב ישראל מאיר
אלחדד שליט"א

10 **מושקפים**
קומיקס

12 **חידה למחודדים**
מי בתמונה

הקב"ה לא מודד אותנו בכמה מצוות מצליחים לעשות, גם לא בכמה תורה אנחנו לומדים, אם כי זה זכות גדולה לחיות " באוהלה של תורה". הקב"ה מודד אותנו ב" איפה התחלנו, על כמה ניסיונות התגברנו בדרך, ולאן הגענו!"

יתכן מאד שבחינוך שקיבלנו היתה התנכרות לתורה ולמצוות, אבל הקב"ה קורא לנו, שולח לנו טיפים בדרך, עלינו רק לשים לב ולהתעמק במסרים האלו.

הזוהר הקדוש מצהיר שמפסח שני למשך שבוע, שכולל את ל"ג בעומר שערי שמים נפתחים לחוזרים בתשובה שפספסו את קרבן הפסח הראשון...

שנזכה כולנו לחגוג ביחד מועדי ישראל בבית המקדש במהרה בימינו אמן

ידיכם עוז,

הרב נתן קאהן

יו"ר "בלב אחד לאחדות" ומייסדו

ריבוע זה מיועד לפירסום בריתות, אזכרות ואירועים שונים, לפרטים פנו לדוא"ל / וואצאפ הנ"ל

העלון הבא יוצא בעז"ה לקראת ר"ח ניסן 30/3

לשליחת הערות ותגובות למערכת העלון, באותם נידונים של המאמרים המוגשים אליכם בדוא"ל:

1@belevechad.org או וואצאפ מס': 055-9338682

האור שבי

גם ככה חושב על עצמו. אבל אם טוב לו עם עצמו והוא מכיר את הטוב שבו, כשמשוהו מבקר אותו הוא לא נסער, להיפך, הוא מוכן לקבל ולבחון את הדברים, אולי אפילו יאמר תודה. "אזמרה לא-להי בעודי", רבי נחמן מסביר שצריך לזמר לה' ולשמוח דווקא במקום שאדם נמצא, ושם למצוא את העוד שיש בו, הטוב שיש בו.

ונחתום בסיפור. אשה חכמה טיילה בהרים ומצאה אבן יקרה בין אבני הנחל. למחרת פגשה במטיילת שהיתה רעבה, האישה פתחה את הצרור שלה וחילקה איתה את המזון שברשותה. ראתה המטיילת את האבן היקרה בצורות האישה וביקשה שתתן לה אותה. האישה החכמה נתנה לה את האבן והמטיילת עזבה - שמחה על מזלה הטוב. היא ידעה שאם תמכור את האבן היקרה כל ימיה לא תדע מחסור. כעבור ימים אחדים חזרה המטיילת והחזירה לאישה את האבן שלה. "מה קרה?" שאלה האישה. "חשבתי על זה", אמרה המטיילת "האבן שנתת לי יקרה ורבת ערך, אבל אני מחזירה לך אותה בתקווה שתיתני לי משהו אחר רב ערך עוד יותר. האם תוכלי לתת לי את הדבר הזה שבקרבתך, שאפשר לך לתת לי את האבן?".

לא כולם חייבים לחלק מרגליות ואבנים טובות. גם חיוך או מילה טובה יכולים לשנות ולהשפיע. נתינה אמיתית לעולם אינה נמדדת בכמות - **אלא ברוחב הלב של הנותן.**

אחרי יום עבודה, ומתחיל להתלונן על המצב בבית, למה לא מסודר? למה לא ביצעתם את המשימות שביקשתי? ועוד תלונות וביקורות. בעצם הוא מחזיר את ה"עין הרע" בעצמו לבית!! כי זה עין רעה לראות את החסרונות בבית ובילדים. זה מה שבלעם חיפש לעשות כדי לקלל את עם ישראל, הוא היה סתום עין, העין הטובה שלו היתה סתומה, אבל העין

מהו האור הכי חזק בעולם? אין טוב בעולם על האור שאבא ואמא מכניסים לבית. במסכת אבות כתוב: "כל מי שיש בידו שלושה דברים הללו מתלמידיו של אברהם אבינו, ושלושה דברים אחרים מתלמידיו של בלעם הרשע... עין רעה, רוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע".

פשוט וברור שכולם רוצים להיות מתלמידיו של אברהם אבינו. מה להם ולבלעם הרשע?! בלעם היה נביא בסדר גודל של משה רבינו. היה לו פוטנציאל אדיר, אבל מה הוא עשה עם היכולת הזאת? היה מומחה בקללות...

כל מי שחיפש מקלל היה פונה לבלעם. וכך עשה גם מלך מואב, פנה לבלעם בבקשה שיקלל את עם ישראל. בלעם לא הצליח לקלל. הוא ניסה לומר מילים לא טובות אבל יצאו לו דברים טובים. בהמשך הוא הצליח לגרום לבני ישראל לחטוא עם בנות מואב, ודרך זה נכנסה הקללה.

מפליא שהמומחה הגדול בקללות הסתבך ולא הצליח פשוט לקלל. בלעם ידע שאי אפשר סתם לקלל, צריך למצוא נקודת תורפה ודרכה להחזיר את הקללה. בלעם חיפש איפה עם ישראל לא בסדר, ומשם יוכל לקלל בקלות.

הורים ממש לא רוצים להכניס "עין הרע" לבית שלהם. אבל כשהורה נכנס הביתה

הרעה עבדה היטב... הוא חיפש רע בעם ישראל, וכשלא מצא - הוא המציא... החטיא את העם וכך הצליח להכניס רע.

דבר ראשון שכל אדם יסתכל בעין טובה כלפי עצמו. כשאדם לא במקום טוב עם עצמו, במידה ויבוא מישהו ויעביר עליו ביקורת, הוא יתגונן "איך אתה מעיז לומר לי כך", כי הוא כבר גדוש בביקורת עצמית ורק חסר שמשוהו מבחוץ יאמר את מה שהוא

הרב נתנאל
ששון שליט"א

דוגיות

לראות באור חדש

הרב נחום דיאמנט שליט"א, מרצה ויועץ לזוגיות, מביא סיפור נוסף:

אישה שהתאלמנה מבעלה חוותה אבל כה עמוק עד שלא התאוששה ממנו במשך 17 שנים. ביתה היה מלא בתמונות של בעלה, ולא נשמע בו שום שיר או צחוק. האבל היה כה עמוק, עד שגם כשבניה ניסו לשוב לשגרה - היא ראתה בזה בגידה בזכרו. הדבר המדהים הוא, שהרב דיאמנט מספר, שמהיכן הוא מכיר אותה? פשוט מאוד, הוא טיפל בשלום הבית שלהם... ומה שהיא הטיחה נגדו בימים ההם, והסיפורים שהייתה מספרת עליו, לא יאמנו.... אני שואל אתכם, וכי אפשר להבין זאת? הנה אותה אישה, שבחיי של בעלה לא הפסיקה להתלונן על חסרונותיו, גילתה לאחר מותו שרק מעלותיו נשארו בזיכרונה. החסרונות נעלמו עם לכתו, והמעלות הפכו לצלקת של געגוע מתמשך.

המסר לחיים-

כך קורה גם בזוגיות: אנו נוטים להתמקד בנקודה השחורה - החסרון האחד - והיא משחירה את הכל, ומאפילה על כל התכונות הטובות. במקום זאת, עלינו לעצור ולהתבונן בטוב שנמצא לפנינו, להעריך אותו ולהכיר בכך שהוא אינו מובן מאליו. הכרת המעלות והערכת הטוב בין בני הזוג היא מתנה שמחזקת את הקשר הזוגי ומביאה אותנו לשמחה ולשלמות אמיתית.

בתפילה ש"יתן ה' בליבנו, שנראה

כל אחד מעלת חברינו, ולא חסרונם"

(ר' אלימלך מליז'נסק)

"מה הגורם לשמחה אצל אנשים?"

שאלה זו נשאלו קבוצת אנשים בהרצאה בעניין האושר. התשובות היו מגוונות- אחד אמר שהוא שמח כי החלים ממחלה קשה; אחר ציין שמצא עבודה לאחר תקופה ארוכה של אבטלה; ושלישי חגג את הולדת ילדו הראשון לאחר שנות ציפייה ארוכות. ועוד כהנה וכהנה שהקו המשותף בין כולם היה קושי שחוו וחלף. הסקר לימד אותי דבר חשוב מאוד- אף אחד לא אמר שהוא שמח על כך שיש לו ילדים בריאים, או על בריאות יציבה, או על מקום עבודה קבוע. למה? כי לרוב אנו נוטים להתרגל למה שיש לנו ולשכוח להעריך אותו. רק כשהדבר נלקח מאיתנו ואנו משיגים אותו מחדש, אנו מבינים את ערכו.

למה קשה לנו להעריך?

אחת הבעיות המרכזיות בזוגיות היא חוסר היכולת להעריך את הטוב שבבן או בת הזוג - פשוט כי התרגלנו לנוכחותם.

מעשה שהיה בבעל שהתגרש מאשתו ונישא מחדש. לאחר ארבע שנים התאלמן מאשתו השנייה והחליט לחזור לאשתו הראשונה. הוא סיפר: "כשהייתי עם אשתי השנייה, הבנתי כמה טוב היה לי עם הראשונה. טעייתי שעזבתי אותה." הוא חזר אליה, אך אחרי שלושה חודשים הכול חזר לקדמותו - אותם ריבים ואותה תחושת אי-שביעות רצון.

הם התגרשו בשנית. איך אפשר להסביר את ההפכפכות הזו?

מה בפרשה

אם בחוקות תלכו- שתהיו עמלים בתורה (רש"י)
הרב רפאל ארוגטי שליט"א, מוסר שיעור במושב זכריה

כמה שנוסיף
ונשתדל בתורה,
כל אחד ואחד
לפי כוחו והבנתו,
יהיה לנו טוב.

אחי ורעיי היקרים

פרשת בחקותי היא אבן יסוד למאורעות הקוראות גם בימינו ובתקופתנו -

אנחנו בתוך סבך האירועים בשנתיים האחרונות - המוגדרת בפתגם " שוטטנו בארבע פינות, תרופה לא מצאנו" (סליחות לשני וחמישי)

אבל מי שנמלך בתורה מוצא את התשובה בהישג יד בפרשת " אם בחוקתי תלכו". הרש"י הראשון מסביר את שלשת המילים האלו בשלש מילים, " שתהיי עמלים בתורה", דהיינו כמה שנוסיף ונשתדל בתורה, כל אחד ואחד לפי כוחו והבנתו, יהיה לנו טוב. אבל אם זה כל כך

פשוט מדוע אנחנו מתעצלים בזה? לא צריך תירוץ לדבר, ברור שיצר הרע מפעיל את כל כוחותיו מתי שידוע שלצד השני יש נשק שובר שוויון - ועל זה צריך להתגבר בתוספת כוח ועוז.

בעל האור החיים הקודש מקשה (בפרשת בשלח): מה הנס הגדול של קריעת ים סוף על ידי משה רבינו ע"ה והרי הגמרא מספרת על ר' פנחס בן יאיר (מסכת חולין דף ז.) ועוד חכמי ישראל שקרעו את הנהר ועברו בים בחרבה ולא ואמרים שירה על זה?

ותירץ וזה לשונו "תנאי התנה ה' על כל מעשה בראשית להיות כפופים לתורה ועמליה ולעשות כל אשר יגזרו עליהם, וממשלתם כממשלת הבורא ברוך הוא.". וזה בגלל שהעולם נבראת על ידי אותיות התורה.

דברים מבהילים כתוב כאן.

קריעת ים סוף הייתה קודם למתן תורה ולכן לא הסכים הים להיקרע עד שהראה ה' לים שמשה בן תורה וכשראו תיכף נקרע הים אבל ר' פנחס בן יאיר היה לאחר מתן תורה ולכן פחד ממנו הים ונקרא לפניו.

ובימנו גם מספר מר איסר הראל, ראש המוסד הראשון

ואחר כך ראש השב"כ, בספרו ביטחון ודמוקרטיה שזוכר איך שהיה ילד בעיר מגוריו דוינסק שבליטא, ועמד עליהם הנהר לשטוף את העיר ופנה ראש העיר לומר המקומי מה לעשות ואמר לו רק הרב המקום הוא יכול על זה - והלכו יחד והביאו בכוח את רב העיר במעמד אנשי העיר לנהר וגזרו עליו שאם הים לא ינוח לא ישאירו שריד ופליט מהם, רב העיר הגאון ר' מאיר שמחה ועורך הספר "אור שמח" עמד ואמר "גזרני עליך בכוח התורה שתנוח מזעפך" ונח הנהר מזעפו. זה סיפר הנ"ל בספרו שהיה נוכח שם עם אביו ועוד הרבה סיפורים מעין אלו.

נתחזק כולנו ליותר שיעורי תורה, שרק זה יעזור לנו. והנה אצלנו כאן במושב היקר והשוקק חיים זכריה מחכים לכם כבר 12 שנה כל יום חמישי אחרי תפילת ערבית השיעור הקבוע עם קבוצה נפלאה של אוהבי תורה ולומדיה. השיעור נמסר במסגרת ארגון הקדוש בלב אחד שמפיץ דבר ה' במטה יהודה. בינתיים יש מספיק מקום לכולכם.

באהבה,

הרב רפאל ארוגטי

הרב יואל אמזלג שליט"א
מגיד שיעור ותיק במושב
בית ערף פעמיים בשבוע

אמונה וביטחון

לחיות חיים אמיתי זה רק עם האמונה

יצחק השפחה אומרת שיש בורא לעולם אבל אני מרגיש שיש בורא לעולם ואת זה צריך ללמוד זמן רב.

הסבא מנוברדוק זצ"ל נשאל על ידי אחד: וכי אם אבטח בהשם ירד לי כסף מן השמיים? ענה הרב כסף בוודאי יורד מן השמיים אלא שהאנשים אינם פותחים את ידם לקבלו, הקב"ה מצידו משפיע ומוריק רק טוב אך אנו מחמת חוסר אמונה מניחים את הידיים בכיסים ולא פושטים אותם לקבל את השפע.

וכמה חיזוק צריך לאמונה? "האמנתי כי אדבר" (פסוק בהלל) שאם נדבר "אמונה" נקבל מידה גדושה ממנה, וכך היה אומר החפץ חיים זצ"ל שהאמונה דומה לקיפאון בחורף שאין המים קופאים בבת אחת אלא לאט לאט, כך באמונה אם לא שומרים תמיד עליה ומחזקים אותה תמיד יום אחד נמצא את עצמינו קפואים.

ואלי נזכור את דבריו המחזקים של הסבא מנוברדוק זצ"ל אם אחרת לאוטובוס אל לך להרגיש איחור לאוטובוס אלא תרגיש הקדמתי לאוטובוס הבא!

הכול בהשגחה, והמתמרמר על אזלת ידו זהו חוסר אמונה בהשגחתו יתברך!

לא לחינם אמר ר' אליעזר הגדול (סוטה מח עמוד ב') "כל מי שיש לו פת בסלו ואומר מה אוכל למחר אינו אלא מקטני אמונה" כלומר אמונה קטנה מפני שדואג על יום מחר, אך בעל האמונה הוא זה שאין לו פת בסלו ואין אומר מה אוכל למחר! ומקיים ברמח אבריו ושסה גידיו "השליך על השם, והוא יכלכלך!"

בפרשת בשלח בשירת הים כתוב "ויאמינו בהשם [במשה עבדו] שהתורה מחברת את האמונה בהשם ביחד עם אמונת משה רבינו להורות לנו שאין מציאות של אמונה בהשם אלא אם כן מאמינים במשה עבדו, כלומר אמונת חכמים וצדיקים!"

ולא בחינם אמרו באבות (ד-יב) ומורא רבך כמורא שמיים כי שניהם קשורים ביחד וכן אמרו במסכת סנהדרין (ק). "כל המהרהר אחר רבו כאלו מהרהר אחרי השכינה" ר' מרדכי מליכוניץ זצ"ל חידש שכשבשמיים רוצים להרחיק את האדם מהקב"ה מכניסים במוחו קושיות ותהיות על רבו ואז כבר נולד מזה גם קושיות על הקב"ה רחמנא ליצלן.

ולכן מצוה רבה להכניס בליבנו אהבה ואמונה לחכמי ישראל וממילא נגיע לאהבה ואמונה שלמה בהקב"ה, והוא יסוד כל התורה מה שאמר חבקוק הנביא צדיקי באמונתו יחיה - החיים האמתיים הם על ידי האמונה!!

יהי רצון שנזכה לאמונה אמיתית בהקב"ה ונזכה לבניין המקדש במהרה בימנו, אמן.

הגמרא במסכת ברכות (לה ע"ב) מביאה את הפסוק "קווה אל השם, חזק ויאמץ ליבך וקווה אל השם"

ושואלת למה חוזר הפסוק ואמר שוב "וקווה אל השם"? אלא לומר לך שאם אדם רואה שהתפלל ולא נענה, יחזור להתפלל שנית! ומסביר הרב מבריסק זצ"ל לעניין בטחון, שכשאדם תולה את בטחונו בהשם זוכה ומקבל שכר עבור זה, ומה שכר שמקבל? הוא הביטחון בעצמו כלומר מוסיפים לו בטחון מן השמיים כשכר על בטחונו הקודם!

בפרשת ואתחנן נאמר "ואתחנן אל השם בעת ההוא לאמר" פירשו חז"ל שמשם התפלל תקט"ו (חמש מאות חמש עשרה) תפילות כמניין ואתחנן, ולפירוש זה יש חידוש עצום, משה רבנו איננו מתייאש, רצונו היה לעבור את הירדן ואע"פ כן לא הסתפק רק בעשר תפילות וגם לא לאחר מאה תפילות וגם לא לאחר מאתיים ושלוש מאות ואף לא לאחר ממאות וחמש עשרה תפילות והיה רוצה להמשיך אילולא הקב"ה עצרו ואמר לו "אל תוסף לדבר אלי עוד בדבר הזה!" ומוכח מכאן שעוד תפילה אחת היה נענה, וכל זה כדי ללמדנו פרק באמונה שלא יתייאש לעולם מן הרחמים וכדברי חז"ל "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו (של אדם) אל יתיאש מן הרחמים!! לעולם אל יאבד יהודי תקווה!!"

רבי שמחה זיסל מקלם זצ"ל

מסביר שיש שני סוגים של אמונה,

1. אמונה מתוך חקירה, כלומר שחוקר את פלאי הבריאה. 2. ואמונה בחוש המציאות, שיהודי מרגיש התקרבות אל הקב"ה. והוסיף הרב להסביר שאם אדם מעולם לא טעם לחם ויבוא פילוסוף גדול וינסה לשכנעו שלחם משביע ופילוסוף

אחר ישכנעו שלם איננו משביע, ומנגד האדם

יהיה רעב ויאכל לחם וישבע אף על פי שיבוא מאה

פילוסופים ויאמרו לו שהלחם איננו משביע, בוודאי יתלוצץ מהם!! כך האמונה, שאם יהודי יגיע לאמונה מתוך חקירה כגון שילמד מורה נבוכים וכד' יכול לבוא חוקר אחר ולהפוך את החקירה על פיה, אבל אם היהודי מרגיש אמונה חושית מציאותית, כל חקירות שבעולם "לא יכולו לכבות את האהבה" ואיך זוכים לאמונה חושית? בפשות על ידי עסק התורה לשמה וקיום מצוות בתמימות, כך הקדושה חודרת לכל עצמותיו!!

מעשה בר' יצחק מברדיטשוב זיע"א שבצעירותו מיד אחר חתונתו ביקש מחמיו רשות ולערוך את ליל הסדר אצל רבו. הלך והתאחר זמן רב, וכשחזר כעס על חמיו ושאל מדוע נעצר זמן כה רב? ענה לו רבי יצחק שהלך ללמוד שיש אלוקים בעולם. כאן חמיו יצא מגדרו וקרא לשפחה ושאל אותה את יודעת שיש בורא לעולם? ענתה לו בוודאי שיש! אמר לו חמיו הנה השפחה יודעת ואתה צריך ללכת זמן כה רב כדי ללמוד דבר פשוט כזה? נענה ר'

הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א ראש ישיבת אור החיים על הכבוד ונזקיו

הכבוד דוחק את לב האדם

המצוות, ובהגדלת כבוד שמים. אין כבוד אלא תורה.

ראש הישיבה עובד כפועל

גאון עוזנו מרן רבי חיים פלאגי זצ"ל - החב"י בספרו "ארצות החיים" (שער ט') מזכיר נקודה נפלאה:

גדולי עולם מכל תפוצות תבל פשטו את גלימתם וויתרו על מעלתם כדי לעלות לארץ הקדש. רבני קהלות בתימן ובמרוקו הגיעו לארץ, ואיש לא הכירם כאן. הם חיו כאנשים פשוטים שבפשוטים, אך קיבלו זאת באהבה ובשמחה, על הזכות לשבת בארץ המבטחת.

הגאון הגדול, אב בית דין מקדש רבי שלמן חוגי עבדי זצ"ל, היה תלמיד חכם עצום. בבגד היה ראש ישיבה וראש אבות בתי הדין, אך כשהגיע לארץ - שלחוהו לכפר סבא. ישיבה ללמד בה לא היתה לו שם, וגם לא אנשים שיכירו בגדלותו, ובלית ברירה, יצא לעבד בפאלחה...

באחד הימים ראה אותו שם אדם שהכירו מבגדד, ונדהם.

"במחילה מכבוד תורתו", אמר, "מה עושה כאן הרב?".
 "פועל אני".

נחרד אותו אדם, אך רבי שלמן הרגיעו. בארץ ישראל, הסביר, לא אכפת לו להיות אפילו פועל...

הלה פנה תכף ומיד לראשון לציון, הגאון רבי יצחק נסים זצ"ל, ואף הוא הזדעזע. גאון עולם כזה, הבקיא בתורה ובפוסקים ישר והפוך, עובד בשדה כאחד הפועלים? לקחוהו מיד והושיבוהו בבית הדין הגדול לערעורים כראוי לו, אך הוא מעצמו, מוכן היה להיות פועל.

להבדיל, היו אנשים עשירים בעלי בתים ושדות, צאן ובקר, שנטשו הכל ובאו לארץ בחסר כל. מאנשים בעלי יכולת ומעמד הפכו לנוטעי עצים ביערות של הקרן הקימת, אך הסכימו לכל כדי לחיות בארץ אשר עיני ה' בה.

משה רבנו התחנן לפני הקב"ה להכנס לארץ ישראל, ובקש שאם לא כאדם - לפחות יכנס אליה בגלגול בבהמה! אכן, כדאית היא ארץ ישראל להקריב עבורה הכל!

אחד הדברים הקשים ביותר לאדם הוא לותר על כבודו. איש האלקים רבנו משה חיים לוצאטו - הרמח"ל, מזכיר את חטא המרגלים בספרו "מסלת ישרים" (פרק יא) בענין חמדת הכבוד. ספר נפלא זה, קטן כמות הוא, אך עמקו - עד אין חקר. ראוי לכל אדם לעיין בו וללמד מתוכו בהתבוננות ובשימת לב על דרכיו והנהגתו.

בדברו אודות חמדת הכבוד, מונה הרמח"ל רשימת ארועים קשים שארעו בישראל, ושורש כולם - חמדת הכבוד:

"יתרה עליה חמדת הכבוד, כי כבר היה אפשר שיכבש האדם את יצרו על הממון ועל שאר ההנאות, אך הכבוד הוא הדוחק, כי אי אפשר לו לסבל ולראות את עצמו פחות מחבריו, ועל דבר זה נכשלו רבים ונאבדו.

הנה ירבעם בן נבט לא נטרד מהעולם הבא אלא בעבור הכבוד, הוא מה שאמרו (סנהדרין קב ע"ב): תפסו הקדוש ברוך הוא בבגדו, ואמר לו: חזור בך, ואני ואתה ודוד המלך נטיל בגן עדן. אמר לו: מי בראש? אמר לו: דוד המלך בראש. אמר לו: אם כך, איני רוצה.

מי גרם לקרח שיאבד הוא וכל עדתו עמו? הכבוד, וכדברי הפסוק (במדבר טז, י'): 'ובקשתם גם כהונה'. ומפרשים חכמינו ז"ל (במדבר רבה יח) מפני שראה את אליצפן בן עוזיאל שהיה נשיא, והיה רוצה להיות הוא נשיא במקומו.

הוא שגרם לפי דעת חכמינו ז"ל אל המרגלים שיוציאו דבה על הארץ וגרמו מיתה להם ולכל דורם, מיראתם פן ימעט כבודם בכניסת הארץ, שלא יהיו הם נשיאים לישראל ויעמדו אחרים במקומם...

אין כבוד אלא תורה

כללו של דבר, הכבוד הוא הדוחק את לב האדם יותר מכל התשוקות והחמדות שבעולם. הכבוד דוחק את לב האדם לבחר ברע. רוצה אתה להיות עבד נאמן לה? שים עצמך כעפר שדורכים עליו. מי ששפל בעיני עצמו, הקב"ה אוהבו ומרוממו. הכבוד האמתי היחיד, הוא בלמוד התורה ושמירת

כל אחד ומדרגתו

הרב שניאור זלמן שליט"א מרא דאתרא מושב זכריה

ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו הכהנים יש להם הרבה זכויות ויש להם גם חובות שהם מובדלים משאר בני אדם והכהן הגדול יש לו עוד יותר זכויות ועוד יותר מגבלות משאר אחיו הכהנים ששאר הכהנים נטמאים לשבעת הקרובים שהם אבא, אמא, אח, אחות, בן בת.

בשונה מהכהן הגדול שאפילו לאביו ולאמו לא נטמא ולא יוצא מבית המקדש כמו שכתוב **"ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלוֹקיו כי נזר שמן משחת אלוֹקיו עליו אני ה'"** מכאן אנו רואים שכל אחד יש לו את מדרגתו הרוחנית ולפי מדרגתו כך היא חובותיו וזכויותיו.

הגמרא במסכת שבת מביא את סיפורם של רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר שנרדפו ע"י הרומאים והיו במערה שנים עשרה שנים לאחר שיצאו וראו שבני האדם מתנהגים כרגיל שחורשים וזורעים והם היו כל השנים רק דבוקים לקב"ה ולא עסוקים בצרכי העולם הזה, אומרת הגמרא **"כל מקום שנתנו עיניהם נשרף"** יצאה בת קול מהשמים ואמרה להם **"לשרוף את עולמי יצאתם? חזרו למערכתכם"** חזרו למערה לעוד שנים עשר חודש וכשיצאו מה שרבי אלעזר היה שורף רבי שמעון היה מרפא. יוצא מכאן שכל שאדם נמצא במעלה גדולה יותר המדרגה שלהם יותר גדולה רק שהם לפי מדרגתם הבינו שאי אפשר להתעסק בחיי שעה ולכן הם התעסקו אך ורק בחיי עולם. כך הוא הכהן הגדול שמתרומם למדרגות עליונים ולכן אסור לו להיטמא לאף אחד גם לא לאביו ולאמו.

מסקנה: על האדם לשאוף ולהוסיף מעשים טובים בכל יום ולהיות תמיד במצב של עליה.

שבת שלום

// מאת יוסף צברי | מושב נחם

הדרש הצעיר

משתתפי שיעורי הנוער מוזמנים לפרסם דבר תורה בקצרה | לפרסום פנה למדריך שלך

אם החליט ללמוד – ילך לבית המקדש

אם בחקותי תלכו

רבי מאיר דנון זצ"ל מבאר בספרו **"באר בשדה"** כך לעיתים רבות אדם רוצה ללמוד בבית ומגיע הביתה ופותח ספר ובדיוק באותו רגע אשתו צריכה להגיד לו משהו, או השכן דופק בדלת וכדומה. על כך אמרה התורה אם בחקותי - אם החלטתה ללמוד תורה - תלכו, אל תישאר בבית לך לבית המדרש כי בבית יהיו לך הרבה הפרעות.

(הערה מהנהלת **"בלב אחד"** - אם כי חשוב ללמוד לפעמים בבית, שיראו

במשפחה מה חשוב לך בזמן החופשי, ויעריכו אותך על זה)

כתוב בפסוק ברוך אתה בעיר - שיהיה ביתך סמוך לבית הכנת כאשר ביתך סמוך לבית הכנסת אפשר לנצל כל הזדמנות ולקפוץ לשם משום שאם יישאר בבית הזמן הזה יתבזבז לריק ואם יקפוץ לבית הכנסת הזמן ינוצל היטב. השם יעזור שנוכל ללמוד ביישוב הדעת ובשמחה תמיד.

פינת השבת שלי

הרבנית | יעקובי תחי'

שלום נשים יקרות

תודה על המשוב שזכיתי עד כה לשמוע זה נותן כח להמשיך עוד ועוד (ופה אני מזכירה לכולן שאפשר לשלוח תגובות ונושאים שהנכם מעוניינים לארגון הכתובת נמצאת בסוף העלון), ובכלל כל חיזוק לכבוד שבת זו שמחה ענקית עבורנו וכמובן עבור הקב"ה. ובמאמר הפעם אנו מסיימים את הנושא תכלית השבת. קריאה מהנה ומועילה...

וזכרת כי עבד היית...

אז מהי תכליתה של השבת? אומרת התורה: "ויום השביעי שבת לה' אלוך לא תעשה כל מלאכה... וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויוציאך ה'... על כן צווך ה' אלוך לעשות את יום השבת". מסביר הרמב"ם (במורה נבוכים) שעלינו לזכור כי אנו יכולים לנוח היום בעבור שהוא יתברך הוציאנו מעבדות מצרים בה לא יכולנו לנוח... זכירת יציאת מצרים מביאה אותנו לזכרון שמו, ליראת שמים. השומר שבת יוצא לחירות מתאוות הנפש, יוצא משיעבוד הגוף לחירות, ולכן זהו זכר ליציאה משיעבוד מצרים.

ספר "החינוך" כותב כי תכלית האיסור של לא תעשה מלאכה הוא "שנהיה פנויים מעסיקנו לכבוד היום ולקבוע בנפשנו אמונת חידוש העולם שהוא חבל המושכת של כל ענייני האדם" ובהמשך הוא מבאר שע"י שבת המלאכה ביום השביעי אנו מעידים כי הקב"ה ברא בשישה ימים את העולם וכאות לכך אנו נחים ביום השביעי.

ישנם עוד טעמים רבים, אך בכולם אנו רואים דבר אחד ברור: שמירת השבת כהלכתה מביאה את האדם לידי שלימות רוחנית שבה כל כולו מביע את מציאות הבורא בעולם.

השבת היא סמל הבורא בעולם, שמירת השבת היא סמל ההכרה בבריאת העולם ובמציאותו יתברך, זהו סוד כוחה ועוצמתה של השבת.

אין זה סתם עוד יום מנוחה, יום בו מקום העבודה סגור והעובדים נחים בביתם. אין גם שום עניין ביום מנוחה אחר כנהוג באומות העולם. יום השביעי הוא היום בו שבת ה' מכל מלאכתו. שמירת היום הזה היא התכלית.

מתנה מבית גנזי...

וכגודל חשיבותה של השבת כך גודל כוחה. סגולות והבטחות רבות מופיעות לאלו הזוכים לשמור ולכבד את השבת. סיפורי ניסים מפורסמים אירעו בזכות שמירת השבת.

"מתנה טובה לי בבית גנזי"... משפט שכזה תלוי מיהו האומרו... כל אדם בדרכו, מתנה טובה היא לפי יכולתו של המבטיח. גם כשמלך אומר זאת, תלוי מי הוא, כל מלך לפי השגותיו. וכשמלך מלכי המלכים שהכל שלו, אומר "מתנה טובה לי בבית גנזי", ברור שגודל המתנה הוא ללא גבול. גם במובן הרוחני וגם הגשמי, המתנה הזו היא אפילו גדולה מכדי שנוכל לקבלה, וכדי שנוכל להשתמש במתנה היקרה הזו, אנו מקבלים בשבת "נשמה יתירה". בכניסת שבת אנו מקבלים אותה וביציאת השבת אנו נפרדים ממנה. הנשמה הזו היא ה'כלי' שניתן לנו כדי להכיל את המתנה היקרה הזו.

שכר שומרי השבת ומענגיה

"ה'ילקוט מעם לועז" מביא בשם הזוהר כי "יש מלאכים מיוחדים בשמים שהם מיוחדים לכך להסתכל באלו ששומרים שבת ומענגים אותה כהלכה, והם מברכים אותם, ויש עימם רבבות מלאכים שעונים אמן".

הרמב"ם מביא את שמפורש בקבלה כי "שכרו בעולם הזה יתר על שכרו לעולם הבא", כלומר, כמה שבעולם הבא שומר השבת מקבל שכר רב, עוד יותר גדול הוא שכרו בעולם הזה. חז"ל אומרים: "אלמלא שמרו ישראל שבת ראשונה - לא שלטה בהן אומה ולשון". שמירת השבת יכלה להציל אותנו מן השיעבוד.

הוצאות שבת חוזרות

"כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ראש השנה, חוץ מהוצאות שבת". על הוצאות שבת נאמר "לוו עלי ואני פורע". כביכול הקב"ה נותן לנו צ'ק פתוח ואומר: בני, קנו בו לכבוד שבת ללא שום צמצום...

בזוהר מובא שלא רק שהקב"ה יחזיר לאדם את כל הוצאותיו לכבוד השבת, אלא אף יחזיר לו אותן בכפל כפליים, שהרי כשהאדם מוציא את הכסף, הרי כביכול "הלווה" כסף להקב"ה, והקב"ה פורע את החוב בכפל כפליים (כמו בצדקה).

בזוהר מובא גם כי השבת היא מקור הברכה בעולם. כל הברכות שלמעלה ומטה תלויות ביום השביעי. הספורנו מפרש על הפסוק "ששת ימים תעבוד ובשביעי תשבות" כי "הצלחתך בששת הימים תהיה כמו שתשבות בשביעי". החפץ חיים מסביר על הפסוק "ראו כי ה' נתן לכם את השבת", כלומר, ראו כיצד השבת מעניקה לכם את הפרנסה של כל ימות השבוע. "וביכרך אלוקים את יום השביעי" - היום השביעי הוא היום המבורך של השבוע, מכוחו אנו נהנים כל שאר ימות השבוע. שמירת השבת מובאת גם כסגולה לעשירות ("ברכת ה' היא תעשיר - זו השבת"), סגולה להצלחה בחינוך הילדים (ולכן גם ברכת הבנים היא דווקא בשבת), ועוד ועוד.

סגולת הסגולות

גדולי ישראל אליהם באו יהודים בבקשות ברכה ובחיפוש אחר סגולות מועילות, שלחו את המבקשים לעשות "תוספת שבת": להקפיד ולהשתדל יותר בכבוד השבת, ללמוד ולקיים את הלכות השבת, לחזק אחרים בשמירת שבת ולהקפיד יותר על קדושתה.

השבת היא הסגולה המוכחת והגדולה מכל הסגולות. הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו עומד ומבטיח לפתוח את "בית גנזיו" בעבור אלו המשתדלים בכיבוד השבת - "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה".

**שלכן בהוקרה
ובהערכה רבה
יעקובי מרים**

**מתנה
טובה
יש לי
בבית
גנזי
ושבת
שמה**

שאלות אקטואליות בחיי היום-יום (מתוך ספרי "אמרי חושן")

שאלה בפירות שגדלים בגינה

שאלה:

יש לי בגינה עצי פירות וגידולי ירקות. האם צריך להפריש מהם תרומות ומעשרות בכל פעם שקוטפים מהם?

תשובה:

הקוטף ואוכל פרי **מתחת לעץ** אין צריך להפריש תרומות ומעשרות, אבל ברגע שמכניס **לבית** צריך להפריש תרומות ומעשרות על כל כמות וכמות, גם הכי קטנה.

ואם יש לו בזה קושי אמיתי וחשש סביר

שלא יוכל לעמוד בזה, יוכל לפטור

עצמו מתרומות ומעשרות על ידי

שיפקיר את העצים לפירותיהם

לכל מי שירצה. הצהרת

ההפקר **צריכה** להיות בפני

שלשה שומרי תורה ומצוות

ולא קרובי משפחה אליו או זה

לזה. ונוסח ההפקר הוא "הריני

מפקיר את עיצי לפירותיהם לכל

מי שירצה עד ראש השנה הקרוב".

וכך כל ערב ראש השנה יחליט

אם הוא מאריך את **ההפקר** על ידי

הצהרה לפני שלשה **אנשים**.

שאלה בשבר משקפיים תוך כדי הביטוי "בואו מכות"

שאלה:

קרה מקרה חריג שבו שני בחורים התווכחו,

והוויכוח התפתח לעימות חריג במיוחד. בשלב מסוים,

תוך שימוש בשפת הרחוב, אמרו זה לזה "בוא נלך מכות".

ולצערנו הדברים הידרדרו לעימות פיזי, שבמהלכו אחד

מהם שבר לשני את המשקפיים. האם החבר חייב לשלם

לו על המשקפיים?

תשובה:

ההלכה קובעת **שבדרך כלל** כל מי שמזיק את חברו בין במזיד בין בשוגג חייב לשלם לו על מה שהזיקו.

אבל **במקרה שלנו הוא יהיה פטור**, מכיוון ששניהם באו לכתחילה על דעת הריב באמרם "בואו מכות", וכל אחד יודע ולוקח בחשבון שמאד יתכן יפגע הוא או ממונו מחברו, זה מראה שמחל על כל פגיעה מצד האחר, כי באומרו "בואו מכות" יודע הוא שיש סיכון בדבר גם על עצמו.

שאלה:

האם יש חשש אמיתי הלכתי של "עין הרע"?

תשובה:

תשובה. בגמרא (בבא בתרא דף ב') מובא שאסור לאדם להסתכל ולהתבונן על קמת צ"ל **קומת** חיטים של חברו בשעה שהגיעה לשיא גדילתה, כיון שזה יגרום לבעל שדה החיטים "עין-הרע".

מכאן למדו רבותינו **שצריך לפרגן לחברו על כל בשורה המשמחת ולהגיד לו או לעצמו מכל הלב "שיהיה לך/לו לבריאות"**. ואם לא יאמר כן יכול ליצור עין-הרע ולפגוע בדבר הטוב של חברו.

ובזוהר הקדוש מחמיר עוד יותר מזה, שאם הרואה לא אומר לו לבריאות הוא יענש על כך חס ושלום.

לכן נסתכל תמיד בעין טובה בטוב של השני, ובזה נחזק את האמונה שלנו בה' שכל מה שנותן לכל אחד זה לא על חשבון של משהו אחר.

פרטים נוספים ומקורות מובאים בספרי "אמרי חושן חלק א"

כחוש מורשקהנייט

פאת: אבימי
כתב: דן ברלב

ובכן, ברור שהשעון שלך
עמד בכל הצפיות, כנדרש.
הוא העיר אותי והקיץ
אותי מהמטה בן רגע.

ואז הברקת עם רציון... ליצר שעון כזה
שיכבה רק לאחר שאקום מהמטה!

ואתה לא מבין כפה
קשה לתפס את
המכונה הקמקמה!!

אוי לא

טראח!

אבל כל הבציה היא שצריך לעצור אותו
לפני שיציר לי את כל בני הבית!!

ששששש

לקח חצי שעה להצליח להשתלט על השעון, ועד אז הוא
הספיק להעיר את כל השכונה וגם להרס לי את הבית!!

זהלך הסיפור:

הכומר אוסקר טון, דמות אנטונוסטית מרכזית בסיפור, שונא יהודים ידוע המנסה בכל כוחו לחבל בהצלחתו של מושקפיץ ובמעמד הקהילה היהודית בעיירה. הוא רואה בהמצאת השעון איום על תוכניותיו לשמר את השליטה וההשפעה שלו על האוכלוסייה המקומית. אוסקר טון מגייס את עוזרו הנאמן והערמומי, מרלו, למיזמה סבוכה להרוס את השעון. אחת התחבולות הראשונות היא הפצת שמועה שהשעון מסוכן ויכול לגרום נזק למשתמשים בו. הכומר משתמש ברטוריקה פומבית כדי להציג את מושקפיץ כממציא רשלן ואפילו מסוכן. בהמשך, הכומר מחליט לפעול ישירות ומנסה לפרוץ לבית המלאכה של מושקפיץ בלילה כדי לגנוב או להשמיד את המנגנון המרכזי של השעון. הוא שולח את מרלו עם כלי פריצה ותוכנית מפורטת, אך מושקפיץ, שהבין מראש את כוונותיו, מתקין מלכודות שמסכלות את הניסיון. בואו ביחד מידי חודש ללוות את הדמויות למקומות המיתורים ולעזור למושקפיץ לטרוכ את מזימותיהם של המתנכלים אליו.

תמריץ לנוער
שאלת אתגר

חידה למחודדים

בין הכותרים נכונה יוגרל פרס שווה ערך יפה.

תשובות ניתן לשלוח בוואטסאפ למס' 054-3198448 // או במייל: 1@belevechad.org

רוני קנה בערב פורים "ספריי שלג" בחנות לאביזרי פורים. הספריי מותז על בגדים ולאחר כמה דקות מתמוסס ונעלם. רוני לקח את הספריי למסיבת פורים וכמו כל החברים - התיז על המשתתפים. אך לאחר כמה דקות קרה משהו מוזר ועצוב... במקום שהספריי ייעלם, הוא נשאר על הבגדים ולא רק נשאר. הוא גם הוריד צבע מכל מה שנגע בחומר וקיבל את ההתזות!!! התברר, שבטעות החומר שהיה בבקבוק הינו לא אחר מקצף אקונומיקה!!!

רוני טוען להגנתו שקנה בקבוק עם כיתוב "ספריי שלג" בחנות לאביזרי פורים. ולא חשב לרגע על משהו אחר. החברים שניגשו איתו למוכר בחנות קיבלו מהמוכר את אותה התשובה פחות או יותר "מוזר מאוד. פעם ראשונה שקורה כזה דבר. הכיתוב על הבקבוק ברור מאוד "ספריי שלג - חומר מתאדה". החברים מבחינתם מבקשים שמישהו ייקח אחריות וישלם על הנזק.

**מי לדעתכם צריך לשלם על הבגדים שניזוקו:
רוני. המוכר. אולי חצי חצי. ואולי אף אחד?
נסו להתאים לשאלה את אחת התשובות שהכי נראית לכם.**

1. רוני אשם, כיון שלא בדק קודם.
2. המוכר אשם, כי הוא מכר מוצר לקוי.
3. אף אחד לא אשם.
4. תלוי אם רוני לפני גיל בר מצווה שאז פטור. או אחרי, שאז חייב.

תמונות נוסטלגיה מהתקופה הראשונה
של ארגונינו "בלב אחד לאחדות"

מי בתמונה?

**מושב זכריה
פסח תשס"ה 2005**
הרב קאהן מחלק מצות
שמורה למשתתפי השיעור

מושב זכריה - חנוכה תשס"ח 2008
הילדים מאזינים למדריך הרב
יונתן חוכיימה

**מושב זכריה
פסח תשס"ה 2005**
שיעור עם הרב
נתן קאהן שליט"א

* האם אתה או יקירך נמצא בתמונה? אנא צור קשר עם המערכת(עמוד ראשון) ונשמח לשוחח